

Oxford i Skien igjen.

Stort velkomstmøte igår med
mange vidnesbyrd av
Oslofolk.

Front
& Back

1935
04_02_018

Det tidligere nevnte Oxfordteam kom igår eftermiddag til Skien. Det er omkring 60 damer og herrer ialt. På stasjonen blev disse mottatt av pastor Møller og frue, fru adkovat Skjelbred, forretningsfører Gåre, frk. Hjørdis Nielsen og student Grønnerød. Speidergutter var møtt frem og besørget de tilreisendes bagasje bragt til Grand hotell, hvor teamet har sitt hovedkvarter under Skiensophol det. Endel av teamet skal bo her, mens andre er innkvartert i byen og distriktet. Blandt medlemmene av det internasjonale team fikk vi oppgitt følgende:

Howard Blake, University of Princeton and Washington, Edward Goulding, St. John's College Oxford. Capt. Loudon Hamilton, Christchurch, Oxford. Tom Haythorne, Alberta, Kanada. Reggie Holme, New College, Oxford, Johannes de Kock, Johannesburg, Syd-Afrika. Donald Mackay, Durban, Syd-Afrika. Dr. Dio Moorrees, South Africa. Dubois Morris, Track Athlete, Princeton Universitet, Rev. Garrett Stearly, New York, George Wood, Aberdeen, Scotland. Miss Jean Barker, Louisville, Kentucky, tidligere President of Junior League. Miss Julie Crawford, New York. Mrs. Goulding, London. Mrs. Grimshaw, Guildford, England. Forfatterinnen miss Olive Jones, tidligere President of the National Education Association the America. Miss Ella Lee, Edinburgh, Scotland. Miss Elizabeth Morris, New Vassar College, Amerika. Miss Gladys Rowlands, London. Miss Margaret Scofield, London og Tonkheer og fru van der Wyck, Holland.

Følgende norske deltagere i teamet er blandt de tilreisende:

Advokat Erling Wikborg og frue, redaktør Fredrik Ramm, fru Topsy Molstad, fru professor Mowinckel, disponent Haanes — en far av tennisspilleren, lektor Braaten, pastor S. Tschudi, stud. med. Carsten Astrup, frøken Else Marie Koren, fru Konow Søberg, pastor Nils Bolt, fru Daisy Knutsen, overrettsakfører Prydz og frue, fru Berg, frøken Elsa Heber, revisor Finne og frue, fru Sten Bugge, fru Brunnes, Halvor Mustad, stud. teol. Egeland og di-

lig. Men selv satte han ikke noe i stedet. I kirken hadde han ikke gått siden konfirmasjonen, uten at han et par ganger hadde vært nødt til det, og nu var han 43 år. Selv syntes han at han levet sitt liv som andre, hverken værre eller bedre. Kanskje litt bedre. Og hadde noen for 4 måneder siden sagt at han ikveld skulde stå her i Skien og fortelle om sin forvandling, vilde han bedt vedkommende

ta ekspressbil til Gaustad.

Nu står jeg her allikevel, fortsatte advokaten smilende. Og hvorfor står jeg her? Jo fordi ta jeg i mellomtiden har møtt Oxford og er blit forvandlet. Første gang jeg gikk til et Oxfordmøte, sa han, var av pur nysgjerrighet, og jeg forlot møtet uten noen særlige inntrykk. Ja, til og med viset jeg om Oxford. Men så underlig det enn høres, møtet ga mersmak. Jeg blev betatt av de strålende øine og den lykke og glede som strålte ut fra disse mennesker, jeg begynte å se det forgjettede land og lengtet mot det. Og så ga jeg mig helt over. Guds vilje skjedde og landet blev mitt. Og aldri har jeg følt mig så lykkelig som nu.

Og aldri har jeg levet et så rikt liv som nu.

Og slik kan enhver få det hvis han overgir sig helt til Gud.

Advokaten fortalte der, å en historie om en bekjent av sig som var gift med en dame som i sitt første ekteskap hadde to gutter. Guttene kunde ikke fordra sin pleiefar og var ute hele dagen, kom bare såvidt hjem når de skulde køie om kvelden. Vedkommende hadde så spurt advokaten om råd. Han blev med på et par Oxfordmøter og «gikk over» og nu er forholdet blitt slik at guttene er blit glad i sin pleiefar og holder sig hjemme. Hjemmet er blitt forvandlet. Og fra sitt eget hjem fortalte advokaten noe lignende. En dag barna var uskikkelige og advokaten snakket til dem svarte de i kor: Men det er da ikke rart vi har jo ikke hatt den stille time.

Der er skjedd vidunderlige ting i Norge

gjentok advokaten. Atmosfæen er blitt renere og menneskene er

New York. Mrs. Goulding, London. Mrs. Grimshaw, Guildford, England. Forfatterinnen miss Olive Jones, tidligere President of the National Education Association the America. Miss Ella Lee, Edinburgh, Scotland. Miss Elizabeth Morris, New Vassar College, Amerika. Miss Gladys Rowlands, London. Miss Margaret Scofield, London og Tonkheer og fru van der Wyck, Holland.

Følgende norske deltagere i teamet er blandt de tilreisende:

Advokat Erling Wikborg og frue, redaktør Fredrik Ramm, fru Topsy Molstad, fru professor Mowinkel, disponent Haanes — en far av tennisspilleren, lektor Braaten, pastor S. Tschudi, stud. med. Carsten Astrup, frøken Else Marie Koren, fru Konow Søberg, pastor Nils Bolt, fru Daisy Knutsen, overretts sakfører Prydz og frue, fru Berg, frøken Elsa Heber, revisor Finne og frue, fru Sten Bugge, fru Brunen, Halvor Mustad, stud. teol. Egeland og disponent Falkenberg.

Sitt første møte i Skien denne gang holdt teamet i Frimurerloksen igårkveld. Møtet var av mere privat art og der var på forhånd utstedt innbydelser til de som deltok. Blandt deltagerne merket vi oss godseier Løvenskiold, godseier Cappelen jr., Ulefoss, konsul Stousland, grosserer Ording, borgermester Bøhle, ordfører Sollid, varaordfører H. G. Hansen, sogneprest Seip, bankchefene R. Johansen og Heyerdahl, dr. Moestue, stadsfysikus Svaar, dr. Backer, skibsreder Folkmann, advokat Skjelbred, skolebestyrer Grepstad, skibsreder Folkestad, kjøbmann Malterud, bestyrer Gisholt, flere medlemmer av formannskapet, en rekke lærere og lærerinner, medlemmer av Skiens menighetsråd og andre så det ialt var samlet omkring 250 damer og herrer da møtets leder adv. Wikborg, Oslo åpnet møtet med å fortelle at en 40—50 stykker tilhørende Oxfordgruppen var kommet til Skien for å fortelle hvad de selv har oplevet og om de veldige begivenheter som er skjedd i vårt land i de siste 3—4 måneder og når den nye ånd litt efter litt kommer inn i hjemmene vil hjemmene forvandles og Norge bli et annet. Advokaten fortalte så at han tidligere hadde tilhørt de såkalte intellektuelle han dyrket tanken for tankens egen skyld, blev mer og mer kritisk innstillet overfor alt. Han kritiserte politikere, prester, kirken, religion, kortsagt alt mu-

liv som nu.

Og slik kan enhver få det hvis han overgir sig helt til Gud.

Advokaten fortalte derom en historie om en bekjent av sig som var gift med en dame som i sitt første ekteskap hadde to gutter. Guttene kunde ikke fordra sin pleiefar og var ute hele dagen, kom bare såvidt hjem når de skulde køie om kvelden. Vedkommende hadde så spurt advokaten om råd. Han blev med på et par Oxfordmøter og «gikk over» og nu er forholdet blitt slik at guttene er blit glad i sin pleiefar og holder sig hjemme. Hjemmet er blitt forvandlet. Og fra sitt eget hjem fortalte advokaten noe lignende. En dag barna var uskikkelige og advokaten snakket til dem svarte de i kor: Men det er da ikke rart vi har jo ikke hatt den stille time.

Der er skjedd vidunderlige ting i Norge

gjentok advokaten. Atmosfæen er blitt renere og menneskene er blitt ærligere. Vi samler oss under et høiere merke.

Og tenk den dag da alle norske hjem er kommet med. Hvor lykkelig vårt land vil bli.

Advokatens tale var av overmåte gripende virkning.

En medisinsk student taler.

Derpå talte en ung medisinsk student, Carsten Astrup som fortalte, greit og liketil om hvor lykkelig han var blitt efter å ha truffet Oxford. Han fortalte om hvordan han hadde fått kraft fra Gud til å gjøre op med en mann han hatet og ønsket alt ondt over. Denne mann hadde ikke gjort ham noen urett, men han hadde selv næret fiendtlige følelser over for den annen. Det var en vidunderlig følelse da de ga hverdre hånden og alt var op og avgjort. Og denne kraft kan enhver få som bare vil.

En ung frøken på talerstolen.

Derefter trådte en ung, søt frøken frem på talerstolen og bemerket innledningsvis at hun før ikke forstod at unge mennesker kunde være religiøse. Det trodde hun da måtte være for gamle, syke og døende. Og selv var hun langtfra noen av delene, mente hun og da kunde hun ikke forstå at hun hadde behov for religion. At folk syndet, hadde hun hørt si, men at hun selv syndet forstod hun ikke. Men så for to måneder siden opdaget hun at ikke alt var som det skulde være og hun opdaget blandt annet at hun ikke kjente sin egen yngre søster som

sin arbeid hadde behandlet som en baby. Da hun så blev grepet av Oxford bad hun søsteren om tilgivelse fordi at hun ikke hadde forstått henne og nu er alt herlighet og glede. Hjemmet er blitt forvandlet og også søsteren er kommet over til Gud.

En sakfører taler.

Overretts sakfører Prydz fortalte at han en dag ifjor høst kom i forbindelse med Oxford på den måte at en av de engelske ledere bad ham som korrespondent til Reuter å sende en meddelelse til England. Han fikk interesse for disse glade mennesker, fikk tak i et par bøker som omhandlet bevegelsen, begynte å gå på møtene de holdt i Oslo og ga sig over til Gud. Hans hjem var nu blitt forvandlet og hans to voksne barn som var vokset fra ham hadde nu funnet hjem igjen i ordets beste forstand, og alt var herlighet og glede. Hjemmet var ikke å kjenne igjen.

En ung frue vidner.

Neste taler var en ung frue, fru Topsy Mølstad som fortalte at hun hadde et nydelig hjem, en søt og snild mann og en yndig liten datter. Tidligere var hennes store feil at hun var så selvoptatt at hun umulig kunde kontrollere sit sinne, og dette gikk da først og fremst ut over mann og datter. Hun skjønte at hun måtte lære å beherske sig, men 10 minutter efter at en slik beslutning var tatt var hun like rasende og vond igjen. Men så møtte hun Oxford og blev forvandlet og nu var alt anderledes.

Og nu får ingen misforståelse lov til å vokse i vårt hjem sa hun.

Redaktør Ramm taler.

Da redaktør Fredrik Ramm trådte op på talerstolen blev det lydløst i salen og han fortalte rolig, klart og fengslende om sitt møte med Oxford på Høsbjør og hvordan hans liv da blev forvandlet.

I økonomisk, kulturelt og socialt hadde jeg også før den tid så gode kår som bare et fåtal mennesker kan opnå i dette land. Ja jeg hadde det bedre enn 99 prosent av mine landsmenn i så måte, men allikevel var han misfornøiet og plaget av misundelse. Han misundte dem som nådde læger enn han og dem som var rikere enn ham. Nu har livet fått et annet innhold, all misundelse er borte og han hadde oppnådd en lykke som han aldri kunde tenkt sig muligheten av. Og når Gud kunde omskape ham slik så trodde han at alle konflikter og all uoverensstemmelse i Norge kunde løses hvis bare man bøiet sig for Gud.

Siste taler var Louden Hamiltson som fortalte mange morsomme ting omkring Oxford og bevegelsens virke. At bevegelsen

vilde forme sig da han trakk sig tilbake. Han fikk krystallkulen frem, og da han hadde kiket litt i den, op-

Ingen utsettelse den nye

I odelstinget fortsattes igår eftermiddag debatten om den nye lov om høiere almenkskoler.

Statsråd Liestøl mente at det i hvertfall ikke burde være noen dissens om at en utsettelse av saken ikke vilde være av det gode. Den var nu drøftet i et kvart århundre og var blitt behandlet av kommisjon efter kommisjon. Statsråden betonet at han ved proposisjonen nettop hadde lagt an på det som Trædal bebredet ham for ikke å ha gjort, nemlig å vareta landsungdommens interesser med hensyn til den høiere skoleutdannelse. Den ordning proposisjonen foreslo, var smidig og kunde avpasses efter de ulike forhold. Det var ingen grunn til å gå til utsettelse, men det var gode grunner til straks å gjøre noe for landsungdommen. Nyordningens økonomiske side var utredet så langt som mulig på det nuværende tidspunkt. Ordningen vilde bli gjennomført på en lempelig måte, og det vilde ikke bli satt i verk noe som ikke var modent til det.

Frk. Signe Swensson, h), Trondheim, var enig i at den nuværende middelskoleordning var slett, men den nye ordning vilde ikke bli bedre. Folkeskolen var ikke så god at den kunde danne grunnlag for den nye ordning, og den høiere skole vilde bli ennu mer oprevet enn den allerede var.

Trædal (b) Møre, syntes at hans tidligere synder nu kunde være ham tilgitt av en så høit æret forsamling som denne, hvis det hadde vært synder. Det var bebredet ham at han som statsråd ikke hadde gjort noe for landsskolen. Men forholdet var det at han måtte gå av før saken forelå tilstrekkelig utredet. Og hvad angikk nedskjæringene i hans tid, så var dengang alle borgerlige partier enig om at det måtte foretas nedskjæring i det hele — også for folkeskolen. Det vesentlige, det avgjørende punkt var at man nu vilde behandle overetasjen — den høiere skole — ut fra den forutsetning at det i underetasjen var foregått en revolusjon med hensyn til engelskundervisningen i folkeskolen. Saken burde utsettes for at det bl. a. kunde bli undersøkt om det var mulig å innføre engelsk i folkeskolen.

Valen (v) Telemark, trodde at

S P C

lydløst i salen og han fortalte rolig, klart og fengslende om sitt møte med Oxford på Høsbjør og hvordan hans liv da blev forvandlet.

I økonomisk, kulturelt og sosialt hadde jeg også før den tid så gode kår som bare et fåtal mennesker kan oppnå i dette land. Ja jeg hadde det bedre enn 99 prosent av mine landsmenn i så måte, men allikevel var han misfornøiet og plaget av misundelse. Han misundte dem som nådde længer enn han og dem som var rikere enn ham. Nu har livet fått et annet innhold, all misundelse er borte og han hadde oppnådd en lykke som han aldri kunne tenkt sig muligheten av. Og når Gud kunde omskape ham slik så trodde han at alle konflikter og all uoverensstemmelse i Norge kunde løses hvis bare man bøiet sig for Gud.

Siste taler var Loudon Hamilton som fortalte mange morsomme ting omkring Oxford og bevegelsens virke. At bevegelsen også hadde sin praktiske betydning beviste taleren ved å fortelle at en skattebetaler utenfor Oslo i disse dage hadde innbetalt 109 000 kroner som han tidligere hadde unddratt for beskatning.

Advokat Wikborg avsluttet møtet med å opplyse at Oxfordteamet vilde virke her i tre dage og han håpet at man vilde få mange nye venner og

at det vil skje store ting.

Tenk om hver enkelt av oss som har et eller annet uoppgjort med en annen allerede idag eller imorgen rakte hånden ut til forsoning, forlik og vennskap. Tenk hvor lykkelig vi alle følte oss da. Tenk hvor gladere og friere vi blev. Dette er bare som en innholdsfortegnelse over alt hvad vi har å fortelle dere, sa han, vi skal fortelle meget mere før vi reiser og vi håper at mange blir forvandlet, og får kjenne Guds innhold med og i livet slik at livet blir rikere å leve.

Efter møtet blev det servert gratis kaffe og kaker og teamet underholdt sig livlig med de innbudne. Der hersket en god ånd over møtet og det syntes å være smil og glede.

Tkveld er det møte i Skiens kirke.

Fra Fort Mall i Kenya i Øst-Afrika telegraferes til Reuter at det er inntruffet en redselsfull ulykke. Mens en del innfødte holdt på å grave frem leire til

tidligere synder nu kunde være ham tilgitt av en så høit æret forsamling som denne, hvis det hadde vært synder. Det var bebreidet ham at han som statsråd ikke hadde gjort noe for landsskolen. Men forholdet var det at han måtte gå av før saken forelå tilstrekkelig utredet. Og hvad angikk nedskjæringene i hans tid, så var dengang alle borgerlige partier enig om at det måtte foretas nedskjæring i det hele — også for folkeskolen. Det vesentlige, det avgjørende punkt var at man nu vilde behandle overetasjen — den høiere skole — ut fra den forutsetning at det i underetasjen var foregått en revolusjon med hensyn til engelskundervisningen i folkeskolen. Saken burde utsettes for at det bl. a. kunde bli undersøkt om det var mulig å innføre engelsk i folkeskolen.

Valen (v) Telemark, trodde at

S P C

Sonja

Med en engl

På den bekjente Engelmans ballede av foregikk konkurransen om damer. Innfeldt Sonja Henie som m. skap stilte som favoritt.

Wien 8. februar.

Fredag eftermiddag blev man ferdig med piktøppet i kampen om dameverdensmesterskapet i kunstløp på skøiter.

Som vanlig gir ikke dommerne noen opplysninger om pointstillingen efter piktøppene. Men efter sakkynndiges mening leder Sonja Henie. Særlig løp hun ypperlig om eftermiddagen. Hun var helt på